

زیر نظر : دکتر حمید بهزادی

تحقیق از : لقاء الله فنائیان

فرشته اشرف

خاور میانه کجاست ؟ چرا و چگونه بوجود آمد ؟

بدون تردید منطقه پر ماجرا و هیاهوی خاور میانه زبان زد مردم جهان امروز است. با وجود این بدرستی معلوم نیست مراد از خاور میانه کجاست ؟ بهمن سبب لازم آمد که در آغاز يك سلسله تحقیق پیرامون خاور میانه ، تحقیقی درباره نام خاور میانه و تعیین کشورهایی که در این منطقه قرار دارند انجام شود . مقاله زیر چکیده پژوهش ما پیرامون کشورهای خاور میانه و تعریف و تحول آنست .

در حال حاضر بمنظور اکثر متخصصین مسائل بین المللی کشورهای ذین در محدوده خاور میانه قرار میگیرند :

مصر، اردن، اسرائیل، سوریه، عراق، عربستان سعودی، کویت، یمن شمالی، یمن جنوبی، سودان، بحرین، کلیه واحد های چهار ایامی واقع در خلیج فارس، ترکیه، ایران و افغانستان . ۱

(۱) از جمله نویسندها موافق با این تعریف عبارتند از :

W.B. Fisher, The Middle East, (London: Methuen & Co. 1963).

B. Lewis, The Middle East and the West, (London: Weidenfield A Nicolson, 1963).

Carleton, Caravan, The Story of Middle East, (New York : Holt Rinehart & Winston. Inc. 1965).

Dankwart. A. Ruston, Middle Eastern Political System (New York : Prince Hall. Inc. Englewood Cliffs 1971).

بنابراین خاورمیانه عبارتست از بخشی کوچک از شمال آفریقا بعلاوه آسیا جنوب غربی.
بناطر اهمیت و حساسیت منطقه دهها نویسنده صاحب نظر از ملیتهای مختلف درباره خاورمیانه
پنگارش پرداخته و در متعدد کتابهای خود نام خاورمیانه را تعریف کرده‌اند ولی این تعریف‌ها
بسیار متفاوت وغیر مشابه است.

پیش از اینکه بتعریف‌های مختلفی که از منطقه خاورمیانه شده بهزادیم بحاجت که
بدانیم این نام چگونه وجود آمده و به چه واحد‌های چنرا فیائی اطلاق می‌گردد.

۱- پیدائی نام خاورمیانه

هر کس با موشکافی و نکته سمجی نام خاورمیانه را بررسی کند درخواهد یافت که این واژه
دلالت بر مقایسه موقعیت چنرا فیائی منطقه‌ای با مناطق دیگر جهان دارد. با این دقیق تر آشکار
می‌گردد که این نام توسط اروپائیان بوجود آمده زیرا نسبت بموقعیت چنرا فیائی آنهاست که این
منطقه در خاور میانه قرار گرفته است. اروپارا غربیها من کن تمدن جهان تصور نموده و بقیه نقاط
را بر حسب دوری و نزدیکی با اروپا خاور نزدیک، خاورمیانه و خاور دور نامیده‌اند.^۲

اولین بار رومیان از تقسیم جهان به شرق و غرب صحبت بمیان آورده‌اند. سپس در دوره
کشف و دستیابی به سرزمین های جدید توسط اروپائیان، چین، ژاپن و مالزی بعنوان «خاور
دور» شناخته شدند. جنگ چین و ژاپن در سال ۱۸۹۴ موجب رقابت قدرت‌های بزرگ در
ایجاد نفوذ در چین شد و از سوی دیگر قتل عام ارامنه هماره با شورش مردم مقدونیه و کرت نظر
دول نیز و مسدران نگران سرنشیت امپراتوری عثمانی ساخت. بدین تن‌تیپ در سالهای بین ۱۸۹۰
تا ۱۹۰۰ میلادی توجه دول اروپا به منطقه میزان در شرق جلب گردید، یکی چین و دیگری
قلمرد امپراتوری عثمانی. بهمین سبب از این تاریخ و ازه «خاور نزدیک» در براین خاور دور
ممکن گردید. ^۳ خاور نزدیک با آن قسمت از بالکان که در تصرف عثمانی بود و همچنین آناتولی و
قبس اطلاق می‌گردد.^۴

چند سال بعد یعنی در سال ۱۹۰۲ میلادی باستان شناس انگلیسی «هکارت»^۵ کتاب
«خاور نزدیکت»^۶ را منتشر کرد و آن منطقه را شامل آلبانی، صربستان جنوبی، بلغارستان،

(۱) در پایان این مقاله فهرست تعدادی از همه مترین این نویسندگان و آثار آنها تهیه
شده است.

- (2) Benjamin Revlin, The Contemporary Middle East, (New York: Random House, 1965) p. 5.
- (3) Richard H. Nolte ed. The Modern Middle East, "Where is The Middle East?" Roderich Davison, (New York: Atherton Press, 1963) p. 15.
- (4) W. B. Fisher Op. Cit. p. 1.
- (5) D. G. Hogarth.
- (6) Nearer East.

یوزان و مصروف تمام سرزمین های عثمانی در آسیا و سراسر شبه جزیره عربستان و دو سوم ایران
دانست .^۱

گاهی نیز پخاور نزدیک واژه «لوانت»^۲ اطلاق میگردد.^۳ در همین سال نام «خاورمیانه»
برای اولین بار توسط سروان «آلفرد ماهان»^۴ افسر فیروز دریائی آمریکا بنگار رفت^۵ بدین
ترتیب ملاحظه میگردد که اصطلاح «خاور نزدیک» قبل از «خاورمیانه» معمول گردید.

«ماهان» در یکی از مقاله های خود تحت عنوان «خلیج فارس و روابط بین المللی»^۶ که
در شماره سوتامبر ۱۹۰۲ مجله National Review منتشر شد نام خاورمیانه را ابداع کرد.
دو ماه بعد از آن تاریخ، روزنامه تایمز در شماره ۱۴ آکتبر ۱۹۰۲ خود مقاله ای تحت عنوان
«مسائل خاورمیانه» منتشر ساخت . بعد از خبر نگار تایمز «النتیون چیروول»^۷ با آگاهی از
نوشته های «ماهان» مقالاتی در تایمز منتشر نمود که باشناختی مردم جهان با اصطلاح خاورمیانه
کمک بزرگی کرد . مقالات «چیروول» موجب گردید که مردم بسیاری از نقاط جهان با اصطلاح
خاورمیانه آشنایی گردیدند .

اختلاف نظر در مفهوم دقیق خاورمیانه از همان ابتدای پیدائی این نام وجود داشت و
خاورمیانه مورد نظر «چیروول» بر این وسیع تر و پزدگیر از خاورمیانه «ماهان» بود^۸

نکته ایکیزه نام گذاری خاورمیانه - دونفر محققی که در پیدائی نام خاورمیانه
پیش قدم بودند یعنی «چیروول» و «ماهان» بازیسر کی خاص خود متوجه اهمیت سوق الجیشی و
حساسیت جغرافیائی این محل گردیده و سعی کردند قدرتهای پزدگ را باستقرار پایگاه در این
منطقه علاقمند نمایند . ماهان در مقاله خود که قبل از اشاره شد انگلستان را بایجاد پایگاه های
در خلیج فارس ترغیب مینمود و «چیروول» در کتاب خود هنگام تعریف از خاورمیانه به نقش
حساس آن در دفاع از هند اشاره کرده و نوشته است . . . آن قسمت از آسیا که بمرزهای هند

(۱) Nolte, Op. Cit. p. 16.

(۲) شرح لوانت "Levant" در دنیا له همین مقاله آمده است .

(۳) Don Peretz. The Middle East Today, (New York : Holt

Rinerhart and Winston Inc; 1693) p. 3.

(۴) Alfred Thayer Mahan.

(۵) Bernard Lewis Op. Cit. p. 10.

(۶) Valentine Chirol.

(۷) بطور مثال ایکیزه «ماهان» در بحث از خاورمیانه تکیه وی حساسیت و اهمیت سوق -
الجیشی آبهای این منطقه و خصوصاً خلیج فارس بوده و به همین سبب از نظر اخاور
میانه منطقه کوچکی بوده ، در حالیکه از دید «چیروول» مرزهای شرقی خاورمیانه

به تبت و چین ختم میگردد . Nolte, Op. Cit. p. 19.

منتهی میشود و در سر داه هند قرار گرفته و بدفع از آن سرزمین و مسائل مربوط با آن ارتباط دارد^۱ ...

با وجود اختلاف نظری که در تعریف خاورمیانه بین پانیان این اصطلاح یعنی «ماهان» و «چیروول» وجود داشت اصطلاحی که آنها برای این منطقه برگزیدند بنویسند بنام خود آنها رواج یافت و توسط نویسنده‌گان در تشریفات و کتابها بکار رفت.

تبیین عنوان خاورنزدیک به خاور میانه - «مان طور که قبلاً اشاره شد رویداد‌های داخلی در قلمرو عثمانی از جمله بد رفتاری با مساجیمان موجب گردید که قلمرو عثمانی در اروپا جلب توجه دول بنزگ را نموده «خاورنزدیک» نامیده شود. در این زمان هنوز نام خاور میانه بوجود نیامده بود. ولی پس از جنگ بالکان در سال‌های ۱۹۱۲-۱۳ و کوتاه شدن دست عثمانی از بالکان و جنگ اول که موجب خروج ترکها از سرزمین‌های عرب شد دیگر معلوم نبود خاور نزدیک بکجا اطلاق میگردد. از سوی دیگر عنوان «خاورمیانه» بشرحی که گذشت توسط ماهان و چیروول معمول گردید. ولی این دیگر گونی در قلمرو عثمانی در بالکان و سرزمین‌های عربی توانست عنوان خاور میانه را بطور کامل جایگزین عنوان خاور نزدیک بنماید و بسیاری از جمیعت‌ها و سازمان‌هایی که بنام خاور نزدیک تشکیل شده بودند مانند «بنیاد خاور نزدیک» و «انجمن کالج خاور نزدیک»^۲ کماکان با همان نام پیشین بفعالیت خود ادامه دادند.^۳

اما جنگ جهانی دوم موجب گردید که اصطلاح خاورمیانه کاملاً معمول شده و رفته رفته جای عنوان خاور نزدیک را بگیرد. ارتقی انگلستان در آغاز جنگ فرمانده نیروهای بریتانیه خودرا در مصر، سودان، فلسطین، ماوراء اردن، قبرس، عراق، عدن، سومالی، لند انگلیس و خلیج فارس درهم ادغام نموده و فرماندهی خاورمیانه^۴ را تحت فرماندهی ڈنزی ال دارکی بالد واول^۵ در قاهره بوجود آورد.^۶ بالطبع در کلیه مذاکرات و مکاتبات رسمی و غیر رسمی حوزه عملیات این نیروها خاور میانه نامیده شد ولی مناطقه تابع عملیات نظامی، وده و هن‌تبأ تقوییر میگرد.^۷

-
- (1) Valentine Chirol, The Middle Eastern Question or Some Problems of Indian Defense. (London: John Murray Albermarl Str. 1903) p. 5.
- (2) Near East Foundation.
- (3) The Near East College Association.
- (4) Nolte, Op. Cit. p.p. 18-20 Passim.
- (5) Middle East Command.
- (6) Archibald Wovell.
- (7) Ibid.

علاوه بر تأسیس فرماندهی خاورمیانه در قاهره، دولت انگلستان یک «مرکز تدارکاتی خاورمیانه» نیز در قاهره بوجود آورد و لی حدود منطقه کماکان نامعین ماند و بطور غیردقیق میتوان گفت خاورمیانه آنروز از مالت تا ایران و از سوریه تا حبشه امتداد داشت. به حال از نظر انگلستان کن خاورمیانه قاهره فرض شده بود .^۲

با وجود محدود شدن عنوان خاورمیانه و تا حدودی متروک شدن نام خاور نزدیک، چرچ نخست وزیر پیشین انگلیس پس از جنگ دوم گفته بود «من همیشه احساس میکنم که اطلاق خاور میانه به مصر، لوانت و ترکیه غلط است. این سرزمین‌ها «خاور نزدیک» هستند. ایران، عراق، خاورمیانه، و هند ویره و مالایا «خاور» و چین و ژاپن «خاور دور» بشمار می‌آیند. چرچیل در جریان جنگ جهانی دوم سعی کرد که فرماندهی خاورمیانه را تعیین کردد و در مقابل نیروی خاورمیانه یک فرماندهی نیروی خاور نزدیک شامل مصر و فلسطین و سو؛ بوجود آورده و بدین ترتیب نام خاور نزدیک را زنده نگهداشت. لیکن جنگ دوم آنها را که خاورمیانه را بگوشها آشنا ساخته بود که محو آن ممکن نمی‌رسید.

در سال ۱۹۴۳ سپاستمداد انگلیسی پرسی لرین^۳ در حضور نمایندگان پارلمان انگلیس خاور نزدیک را عنوانی متروک و خاورمیانه را جایگزین آن دانست. اظهارات وی با موافقت نمایندگان مواجه گردید.^۴ در سازمان ملل متعدد نیز وقتی در سال ۱۹۴۸ عنوان خاورمیانه مطر گردید خاور نزدیک اصطلاح متروک و مرد و تلقی شد.^۵ امروز دیگر میتوان یقین داشت که نام خاور نزدیک نام مندهای است و خاورمیانه بطور کامل جایگزین آن گردیده است. دالس وزیر امور خارجه پیشون آمریکا نیز هنگام پاسخ داد

(1) Middle East Supply Centre.

(2) انتخاب نقطه‌ای بعنوان مرکز خاورمیانه توسط دول اروپائی تابع منافع سیاسی آنان بوده و بهمین سبب تا قبل از جنگ جهانی اول ترکیه را مرکز خاور نزدیک و هر دو مرکز خاورمیانه و چین را مرکز خاور دور میدانستند.

Nolte, Op. Cit. p. 18.

(3) Churchill, The Hinge of Fate, quoted in Nolte. Op. Cit. p. 21.

(4) Sir Percy Loraine.

(5) Geographical Journal (July, 1943) Cited by Nolte, Op. Cit. p. 23.

(6) United Nations Economic and Social Council, Official Records : Forth Year, Ninth Session, Supplement No. 4, Report of the Ad. Hoc. Committee for the Middle East (E. 1360

and E. AC, 26,16). With "Annex, Report of The Sub Committee on the Geographical Delimitation of the Area."

بسقوالات کمگره درباره خاورمیانه گفته بود که از نظر او فرقی بین خاور میانه و خاور نزدیک وجود ندارد.^۱

بعضی از نویسنده‌گان شرقی پس از جنگ جهانی دوم برای احترام ازبکار بردن اصطلاح خاور نزدیک و خاورمیانه که همه آنها نشانه تأثیرپذیری از غرب است اصطلاح «آسیای غربی» و «آسیای جنوب غربی» را برای خاورمیانه بن‌گزیدند.^۲ ولی این اصطلاحات مناسب و صحیح نیست زیرا خاور میانه تنها بکشورهای آسیای جنوب غربی محدود نمی‌گردد و بخشی از شمال افریقا (مصر) را نیز درین میگیرد.

۳- خاور میانه دقیقاً شامل چه کشورها و واحدهای جغرافیائی می‌گردد؟

همانطور که در ابتدای مقاله اشاره شد درمورد احتساب تعدادی از کشورها جزو منطقه خاورمیانه تقریباً کلیه نویسنده‌گان اتفاق نظر دارند . بطور مثال هیچ نویسنده مسائل خاور میانه نیست که عراق را جزو خاورمیانه نداند . لیکن درمورد احتساب لمبی و یا پاکستان جزو خاورمیانه اتفاق نظر وجود ندارد .

کلیه نویسنده‌گان مسائل سیاسی جهان که خاورمیانه را تعریف کرده‌اند در دو گروه قرار می‌گیرند : گروهی که به خاورمیانه کوچک معتقدند^۳ و گروهی که خاورمیانه را منطقه بسیار وسیع میدانند که از کشور مغرب تا مرزهای هند و از ترکیه تا یحیش امتداد دارد .^۴

دراینجا از میان تعاریفی که از خاورمیانه بعمل آمده بچند نمونه موم آن که توسعه شخصیت های سیاسی بیان شده می‌پردازیم .

معاون وزیر امور خارجه انگلستان در ۵ ژوئیه در ۱۹۵۱ در مجلس عوام انگلیس خاورمیانه را شامل کشورهای مصر ، ترکیه ، عراق ، ایران ، سوریه ، لیban ، اردن ، اسرائیل ،

(1) Nolte, Op. Cit. p. 14.

(2) Yahya Armajani. Middle East, Past and Present, New Jersey: Printice Hall, 1971).

(3) شخصیت‌های سیاسی انگلستان معمولاً خاورمیانه را کوچک میدانند . بطور مثال چرچیل خاورمیانه را جدا از خاور نزدیک شامل عراق و ایران میدانست و اتلی "Attlee" که بعداز چرچیل نخست وزیر انگلیس شد در مجلس عوام خاورمیانه را شامل جهان عرب و چند کشور مجاور آنها دانست . رجوع شود به :

Parliamentary Debates, House of Commons, quoted in Nolte, Op. Cit. p. 24.

(4) D. Peretz, Op. Cit. p. 3.

عربستان سعودی، امارات متصالحه^۱، کویت، بحرین، قطر، مسقط، عدن و یمن دانست.^۲ در سال ۱۹۵۷ هنگام ارائه دکترین آینه‌اور رئیس جمهور وقت آمریکا درباره کمک‌های نظامی و اقتصادی به ملل خاورمیانه، کنگره آمریکا از «دالس» وزیر امور خارجه خواست توضیح دهد خاورمیانه کجاست. دالس خاورمیانه را اینطور تعریف کرد: «منطقه‌ای مابین لیبیر درست غرب و پاکستان درست شرق و ترکیه درست شمال و شبه جزیره عربستان درست جنوب». از دو تعریف فوق ملاحظه می‌گردد که وزیر امور خارجه آمریکا خاورمیانه را شامل افغانستان و حتی پاکستان نیز میداند درحالیکه معاون وزیر امور خارجه انگلیس خاورمیانه را بمرزهای ایران ختم می‌کند.

در بهار سال ۱۹۴۸ بنا بر پیشنهاد چارلن مالک از لبنان، سازمان ملل متعدد که پیام و فقر را مأمور بررسی درباره خاورمیانه نمود. این کمیته موقعی یک کمیته فرعی برای تعریف خاورمیانه تشکیل داد، کمیته فرعی هزبور پس از تلاش بسیار فهرستی از کشورهای داخل منطقه تهه نمود. در این فهرست افغانستان، ایران، عراق، سوریه، لبنان، ترکیه، عربستان سعودی، یمن، مصر، حیثه و یونان قرار داشت.^۳ خاورمیانه مورد قبول این کمیته بزرگترین خاورمیانه‌ای بود که تاکنون شناخته شده است.

از سوی دیگر « مؤسسه خاورمیانه واشنگتن»^۴ و بسیاری از مقامات دیگر، خاورمیانه را با دنیای اسلام یکی دانسته و آنرا یک جامعه ۳۷۰ میلیونی میدانند.^۵ بدین ترتیب ملاحظه می‌گردد که هم تعریف شخصیت‌های مهم سیاسی و هم تعریف کارشناسان مسائل خاورمیانه غیر دقیق و مبهم است. شاید نظر معاون وزیر امور خارجه انگلیس آفای «می‌میو»^۶ بصواب نزدیکتر باشد که در پاسخ نمایندگان پارلمان گفته بود «از خاورمیانه تعریفی که همکان پذیرند ممکن نیست و ما هر وقت که لازم باشد بطور دقیق صحبت کنیم از خاورمیانه نام نماییم».^۷

بهمنیں ترتیب جغرافیادان وزارت امور خارجه آمریکا آقای «اتزل پیرسی»^۸ در بولتن

(۱) اصطلاح امارات متصالحه معادل اصطلاح انگلیسی «Trucial States» است و به شیخنشینهای زیر اطلاق می‌گردد: ابوظیبی، عجمان، دوبی، فجیره، رأس‌الخیمه، شارجه، کلبا و ام‌القویین.

(2) Nolte, Op. Cit. p. 25

(3) Ibid. p. 14.

(4) United Nations, Op. Cit.

(5) Middle East Institute of Washington.

(6) Nolte, Op. Cit. p. 27.

(7) Mayhew.

(8) Parliamentary Debates, House of Commons, Cited by Nolte,
Op. Cit. p. 24.

(9) Etzel Pearcy.

وزارت خانه من بور مقاله‌ای تحت عنوان «خاورمیانه یا ناحیه غیرقابل تعریف» منتشر نموده است^۱ با توجه به اینکه هنوز در مفهوم خاورمیانه وجود دارد در بسیاری از بناهایها و مکانات که مستند و دقیق تهیه نموده از بکار بردن نام خاورمیانه خودداری می‌کند. بطور مثال دولت‌های سالها قبل بعلت نامعین بودن موقعیت آن کشور نسبت به خاورمیانه و نامشخص بودن حدود این منطقه تصمیم گرفت بطور کلی این عنوان را ترک کند^۲.

رفع ابهام در آینده – باهمه ابهامی که در تعریف خاورمیانه باقی مانده این نام امروزه کاملاً متدابل شده و در فرهنگ‌های علوم سیاسی و مکانیات و بیانیه‌های رسمی بوفور پیش‌می‌خورد. من قنطر از مرزهای جنوبی و شرقی تخصیص خاورمیانه برای کسانی که با این منطقه سروکار دارند اشکالی در بر ندارد. امروز تقریباً همه کارشناسان مسائل خاورمیانه اتفاق‌نظردارند که خاورمیانه در شمال بمرزهای شور و در غرب به ساحل مدیترانه می‌گردد. مرزهای شرقی و جنوبی خاورمیانه هنوز کاملاً ثابت نشده ولی گذشت زمان بنفع تعریف دقیق خاورمیانه پیش مورود و همانطور که امروز ابهام موجود در مرزهای غربی خاورمیانه و در بالکان بکلی رفع گردیده و «خاورمیانه» در جداول پاره‌قیب خود «خاور نزدیک» پیروز شده، بالطبع مرزهای شرقی نیز در آینده روشن شده و خاورمیانه راهی بدیار کمال خواهد پیمود.

۴- جاهه فرهنگی خاورمیانه:

یادآوری این نکته لازم است که خاورمیانه غیر از یک منطقه جغرافیائی نام فرهنگ و تمدن خاص نیز هست، فرهنگی که در هر کن این منطقه بوجود آمده ولی از مرزهای آن عبور کرده و سرزمینهای مجاور را نیز متأثر ساخته است. بنابراین خاورمیانه فرهنگی بزرگی از خاورمیانه جغرافیائی یا سیاسی است. بطور مثال ملل تونس، الجزایر و مغرب از یکسو و تن کستان شرقی، قفقاز و تاحدی هند از سوی دیگر از تمدن و فرهنگ خاورمیانه متأثر هستند.^۳

سازمان «دوستان آمریکائی خاورمیانه»^۴ معتقد است که خاورمیانه بیش از آنچه که یک منطقه جغرافیائی مشخص باشد مفهوم جامعه‌ای را دارد که افراد آن از لحاظ معنوی و روانی دارای ویژگیهای مشترکی هستند. جامعه شناس «دانیل لرنر» نیز نظر متشابهی دارد. او می‌کوید «هر دم این منطقه نه بخاطر راه حل‌های مشترک بلکه مسائل مشترکی که دارند بهم پوسته‌اند». هشکل آنها این است که چگونه شیوه زندگی سنتی خود را که دیگر گرهی از کارشان نمی‌گشاید کنار گذاشته و شیوه نوینی بنگزینند.^۵

- (1) Etzel Pearcy "The Middle East, An Indefinable Region" Cited by Nolte, Op. Cit. p. 27.
- (2) Ibid p. 29.
- (3) S. N. Fisher, The Middle East, A History, (New York Alfred A. Knont, 1967) p. 1.
- (4) The American Friends of The Middle East.
- (5) Daniel Lerner, "The Passing of Traditional Society" quoted in Nolte, Op. Cit. p. 27.

کارشناسان جمعیت نیز خاور میانه را بعنوان یک منطقه فرهنگی که از مرکز اکثراً ترکستاً شرقی و پاکستان امتداد دارد توصیف کرده‌اند.^۱

۴ - بخش‌های خاورمیانه

ناکنون خاورمیانه را یک جامعه واحد فرض کردیم ولی همانطور که در مقدمه مقاله اشار شد در داخل این منطقه چهره‌های ناهمکون سیاسی، اجتماعی و اقتصادی زیادی وجود دارد که بجاست برای تکمیل بحث خود از این چهره‌ها نیز پرده برداریم. بدین منظور میتوان خاور میانه را به بخش‌های کوچکتر تقسیم نمود. بطور کلی از نظر سیاسی و فرهنگی خاورمیانه قابل تقسیم بدو ناحیه عمدۀ است، کمر بند شمالی^۲ و سرزمین اعراب^۳ که در اینجا بشرح هر یک از این دو ناحیه میپردازیم.^۴

ناحیه یکم - کمر بند شمالی

کمر بند شمالی بخش غیر عربی خاورمیانه بوده شامل کشورهای ترکیه، ایران و افغانستان میگردد. این کشورها مرز شمالی خاورمیانه را با شوری تشکیل داده و در واقعه سپری برای بقیه خاورمیانه در مقابل شوری محسوب میگردند. این سه کشور دارای مرزهای مشترک طولانی با اتحاد جماهیر شوروی هستند. ملل داخل در این ناحیه علاوه بر اشتراك مذهب از نظر فرهنگ و زبان نیز بهم نزدیک میباشند. آثار فرهنگ و تمدن عرب و اسلام در هیان ملل این ناحیه آشکار است. پس از نگرانی غرب از نفوذ شوری و بطوار کلی کمونیزم در خاور میانه اهمیت این ناحیه بیشتر نمایان گردید. دنیای غرب (خصوص آمریکا) با تشکیل پیمانهای دفاعی و امنیتی ناتو، سنتو و سیتو^۵ تصمیم گرفت کمونیزم را در محوطه خود محسوس و محبوس کند. بدین سبب نگران مرزهای جنوبی شوروی شده و در صدد برآمد تا زنجیر دفاعی در مقابل کمونیزم را که توسط پیمان ناتو بترکیه ختم میشد باعماق شرق و موازات مرزهای

(1) W. D. Shorger "An Anthropological Frame of Reference for Research on The Middle East" Cited by Nolte, Op. Cit. p. 27.

(2) Northern Belt.

(3) Arab Core.

(4) این تقسیم بندی خاورمیانه به ۲ ناحیه عمدۀ از کتاب زیر گرفته شده است:

G. Lenczowski, The Middle East in World Affairs, (New York: Cornel University Press, 1967). p. XXV.

(5) سازمان پیمان آتلانتیک شمالی NATO سازمان پیمان مرکزی CENTO و سازمان پیمان جنوب شرقی آسیا SEATO.

هوروی ادامه دهد . بهمین منظور در سال ۱۹۵۵ پیمان بغداد^۱ که در انگلستان و آمریکا بنام «نوار شمالی»^۲ توصیف شده بود منعقد گردید و بدین ترتیب نام «نوار شمالی» بکشورهای واقع در فاصله تن کوه و پاکستان اطلاق شد .^۳

ناحیه دوم - سرزمین اعراب - این ناحیه قابل تقسیم بدو بخش کوچکتر یعنی هلال حاصلخیز^۴ و حوزه دریای سرخ^۵ است که مختصراً بشرح آنها میپردازیم ،
هلال حاصلخیز یا لوانت .^۶

این بخش بین دریای مدیترانه و خلیج فارس واقع شده شامل کشورهای عراق ، سوریه ، لبنان و اسرائیل میگردد . ولی گاهی لوانت بکشورهای سوریه و لبنان یا «شام» اطلاق گردیده و گاهی نیز همانطور که قبلاً اشاره شد بجای واژه خاور نزدیک بکار رفته است .
بطور کلی وجه تمایز لوانت از سایر سرزمین های عربی در حاصلخیز بودن بیشتر . قسمت های آن وهمجنبین آب و هوای مدیترانه ای آنست . علاوه بر این لوانت یک سرزمین صدر صد اسلامی نبوده بلکه درین دارندۀ اقلیتها بزرگی از یهود و مسیحی نیز می باشد . غیر از موقعیت اقلیمی و مذهبی ، توسعه یافته کی و توانایی اقتصادی لوانت نیز نسبت بسایر بخش های خاورمیانه از ویژگیهای آن محسوب میگردد .

-
- (1) Baghdad Pact.
  - (2) Northern Tier.
  - (3) Lenczowski, Op. Cit. p. 290.

نوار شمالی Northern tier مفهوم وسیعتری از belt دارد و گاهی پاکستان و عراق و حتی یونان نیز اطلاق میشود . کمربند شمالی و نوار شمالی میتواند موضوع پژوهش جداگانه ای باشد و در این مقاله که بتعريف خاور میانه اختصاص دارد بهمین مختصراً اکتفاء میگردد . برای اطلاع بیشتر رجوع شود به George Lenczowski, Op. Cit. p.p. 117-245.

George Haddad, Revolution and Military Rule in the Middle East, the Northern Tire, (New York : Robert Speller & Sons Publisher 1964).

- (4) Fertile Crescent یا Croissant Fertile.
- (5) Red Sea Region.

(۶) کلمه لوانت و یا Levant از فعل فرانسوی Lever بمعنی طلوع گردن گفته شده و بمحل یا سمت طلوع خورشید یا خاور دلالت دارد . این اصطلاح از زمانی که ساحل شرقی مدیترانه و بخصوص سوریه و لبنان مرکز تجارت شرق و غرب گردید معمول شد . گاهی نیز بخاور نزدیک و خاور لوانت گفته اند .

«Levant» Encyclopedia Britanica, 1967.

حوزه دریای سرخ

عربستان سعودی، اردن هاشمی، کویت، یمن شمالی و جنوبی و کلیه شیخ‌نشین‌های خلیج فارس و مصر در این بخش قرار دارند. نفت یکی از مهمترین چهره‌های اقتصادی سرزمین‌های شرقی این حوزه است. همچنین این کشورها و سرزمین‌ها بخطاطر مجاورت با خلیج فارس و دریای احمر که راه آبی مهی بسیار مایند از اهمیت سوچالجیشی خاصی برخوردارند. بیان خشن و وسیع، رابطه این بخش را با حال حاصلخیز قطع نموده است.

ضمن بحث از خاورمیانه فرهنگی اشاره شد که فرهنگ این منطقه کشورهای مجاور را نیز متأثر ساخته است. بهمین سبب علاوه بر دو کشور مصر و سودان در آفریقا، تونس، لیبی و حتی الجزایر و مراکش را نیز باید جزو خاورمیانه بحساب آوریم. در واقع در آفریقا زبان عربی و اسلام میتواند ملاک و معیار تشخیص خاورمیانه باشد. بعبارت دیگر از نظر آنها ایکه زبان عربی و اسلام را توانماً معرف خاورمیانه میدانند قلمرو خاورمیانه در شمال آفریقا تا آنجا که زبان عربی و دین اسلام گسترده شده پیش میرود.

قبوس - قبرس را بجهت وضع خاصی که دارد نمیتوان در هیچیک از ناحیه‌های که شرح آنها گذشت منظور نمود. حتی بسیاری از نویسندهای مسائل خاورمیانه قبرس را جزو این منطقه نمیدانند. لیکن با معیارهایی که برای تشخیص سرزمین‌های خاورمیانه وجود دارد (بطور مثال توسعه نیافرگی، آداب و سدن کهن، تأثیر پذیری از اسلام و فرهنگ عرب...) این جزیره در جریان ملل خاورمیانه ناماؤس نخواهد بود.

نتیجه

اکنون از پژوهشی که انجام گردید بشرح ذین بهره میگیریم:

- ۱ - مبتکر نام خاورمیانه غرب است و نخستین انگیزه این نامگذاری منافع سیاسی و اقتصادی دول نیرومند غربی بوده است.
- ۲ - نام خاور نزدیک پیش از خاورمیانه بوجود آمد ولی اکنون دیگر این عنوان بصورت جدا از خاورمیانه جایی در نقشه جغرافیا ندارد.

---

(۱) از جمله قسمت‌های خاورمیانه که هنوز مشخص نشده، مرازهای آن در آفریقاست. در این قاره هر چه بطرف اعماق آن پیش میرویم ویژگیهای خاورمیانه را کمتر می‌بینیم. بطور مثال بین مردم غیر عرب جنوب سودان و ملت افغان از نظر فرهنگ و ملت‌ها آنقدر اختلاف است که نمیتوان بسادگی آنان را مردم ساکن در یک جامعه واحد دانست. در حالیکه اعراب مسلمان شمال سودان با همه بعد مسافت با قبایل ترکمن و افغان بی شباهت نبوده و اطلاق «مردم خاورمیانه» با آنان بی مناسب نخواهد بود.

- ۳ - در تعریف خاورمیانه و بویژه در تعیین مرزهای جنوبی و شرقی آن هنوز ابهام وجود دارد . ذیناً چنانچه گفته شد این نام توسط دول نیر و مند (و بخصوص انگلستان) و بهجهت منافع آنان در منطقه ایجاد شده و بهمین سبب مرزهای آن بموازات تغییر منافع آن دولتها مرتبأ تغییر کرده است . گاهی امنیت هندوستان برای انگلیس ایجاب میکرده که مرزهای خاورمیانه به هند ختم شود و زمانی دیگر یعنی در جنگ دوم مسائل امنیتی و نظامی اقتضا مینمود که من کن فرماندهی نیروهای انگلیس در قاهره باشد و آن شهر من کن خاورمیانه تلقی گردد . وبالاخره اهمیت نفت در حوزه خلیج فارس بار دیگر حدود خاورمیانه را دگرگون ساخته است .
- ۴ - خاورمیانه فرهنگی بزرگتر از خاورمیانه سیاسی یا جغرافیائی است . بعبارت دیگر دامنه گسترش فرهنگ و تمدنی که در این منطقه وجود داشته واژ ویژگیهای آن محسوب است از مرزهای خاورمیانه جغرافیائی تجاوز کرده و سرزمینهای مجاور مانند فقاز ، ترکستان شرقی ، پاکستان و سراسر شمال آفریقا را نیز دربر گرفته است .
- ۵ - باوجود بیگانه بودن مبتکران نام خاورمیانه برای مردم این منطقه و بویژه که کلمه خاورمیانه خود نمایشگر تأثیر پذیری از غرب است ، بازهم این واقعیت را نمی توان انکار کرد که خاورمیانه چه برای ما که در داخل آنیم و چه برای دیگران وجود یافته و مفهوم دارد ، مفهومی که میرود تا کاملاً شکل گیرد و در اندیشهها فرو نشیند .
- ۶ - خاورمیانه ای که ما با تکاء پژوهش خود میشناسیم ، چنانکه در ابتداء مقاله نیز ذکر شد ، شامل کشورها و واحدهای جغرافیائی ذین است :
- مصر ، لبنان ، اردن ، اسرائیل ، سوریه ، عراق ، عربستان سعودی ، کویت ، یمن شمالی ، یمن جنوبی ، سودان ، بحیرین ، کلیه شیخ شینهای خلیج فارس ، ترکیه ، ایران و افغانستان .
- پس از این آشنائی با نام خاورمیانه و مفهوم آن بشرح ویژگیها و اهمیت منطقه وبالاخره مسائل عده آن در مقالات بعدی خواهیم پرداخت .

برگزیده منابع :

Armajani Yahya, Middle East, Past and Present, (New York: Printice Hall, 1971).

Badeau John S. The American Approach to the Arab World, New York: Harper and Row. 1968.

Chirol Valentine, Middle Eastern Question or Some Problems of Indian Defence, London: John Murray Albemarl, 1903.

Coon, Carleton S. Caravan: The Story of The Middle East, New York : Holt, 1951.

Fisher, S. N. The Middle East, History, New York: Alfred, A. Knolf, 1967.

Fisher, W. B. The Middle East, London: Methuen & Co. 1963.

Haddad, George, Revolution and Military Rule in the Middle East, The Northern Tier, New York: Robert Speller & Sons Publishers 1964.

Lenczowski, George Middle East in World Affairs, New York: Cornell University Press, 1967.

Lewis Bernard, The Middle East and the West, London, Weidenfeld & Nicolson, 1963.

Nolte Richard, ed. The Modern Middle East, New York: Atherton Press, 1963.

Peretz, Don. The Middle East Today, New York: Holt, Rinehart & Winston, Inc. 1963.

Rustow, A. Middle Eastern Political System, New York: Prince Hall Inc. Englewood Cliffs, 1971.

Revlin, Benjamin, The Contemporary Middle East Tradition and Innovation, New York: Random House, 1963.